

jeg ved, der findes ikke mindre end 2 store Forpagtergaarde, foruden at der er et overordentlig stort Areal Skov, af hvilket Kommunen ikke er i Stand til at faa nogen personlig Skat af nogen Betydning hos Ejeren. Den har sluttet sig til Protesten mod en Forandring af den mellemkommunale Beskatning; men netop en saadan Kommune var jo overordentlig interesseret i, at man fik en rationel mellemkommunal Beskatning. Det er noget, der siger sig selv, at hvor der i en Kommune findes 2 store Forpagtergaarde, hvis Ejere bor i en anden Kommune og ikke kan beskattes i den første Kommune, og der desuden findes store Skovarealer med en hel Masse Arbejdere, som medfører en hel Del Udgifter for Kommunen — der er det netop disse Arbejdere, der først og fremmest betinger disse Udgifter, til Skolevæsen, Arbejdsløshed, Alderdomsunderstøttelse o. s. v., som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) før talte om. Det er noget, der siger sig selv, at en saadan Kommune vil komme til at mangle en hel Del af den Skat, den burde have. Der er ingen Tvivl om, at en hel Del af de Kommuner, der har underskrevet Protesten, først og fremmest har gjort det af Kammeratskabsfølelse uden at have Forstaaelse af, at det her ikke drejede sig om Forholdet mellem Land og By, som enkelte Medlemmer synes at have villet gøre det til. Mig forekommer det, at det ogsaa er et Spørgsmaal mellem de enkelte Kommuner ude paa Landet. Men, som sagt, det Lovforslag, som her foreligger, tilfredsstiller mig for saa vidt ikke, som jeg ikke synes, at der deri gives nogen rationel Løsning af Sagen. Men da det altsaa kun er Forslag om en midlertidig Lov, anbefaler jeg det til velvillig og hurtig Behandling.

Christiansen: Jeg vil ogsaa gerne tilde mig at give dette Lovforslag et venligt Ord med paa Vejen. Den ærede første Taler, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen), gav jo en lille historisk Fremstilling af Lovforslagets Gang, siden man i den kommunale Skattekommission enedes om det. Det ligger nu 7 Aar tilbage i Tiden godt og vel, og endnu er vi altsaa ikke kommet videre. Der syntes igennem det ærede Medlems Udtalelser at skinne, at der nu var en Vej frem. Der er jo Tale om, at

Lovforslaget kun er midlertidigt, og det ærede Medlem sagde jo, at man gennem dette Lovforslags Eksistens som midlertidig Lov kunde faa den bedste Erfaring for, hvordan det kom til at virke; og det er uden Tvivl rigtig. Som sagt, der er gaaet 7 Aar, siden Skattekommissionen blev færdig med Udarbejdelsen af dette Lovforslag, og adskillige Aar, siden det første Gang blev fremsat paa Rigsdagen, og dog er der ingen Afslutning kommet paa det. I Mellemtiden er jo de Forhold, som Lovforslaget tager Sigte paa at afhjælpe, ikke blevet bedre. Udviklingen har jo medført, at Bortvandringerne fra Byerne af store Skatteydere ud til de omliggende Kommuner har taget Fart. De moderne Trafikmidler, som normalt eksisterer — jeg tænker særlig paa Biler og lignende —, har befordret den Udvikling, at flere og flere finder Byerne for trange, de bygger Villaer og Landsteder ude omkring og indretter dem til Helaarsbeboelse. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at han godkendte Principet i Lovforslaget, for saa vidt det Erhverv, de paagældende driver, paafører Erhvervskommunerne Udgifter. Det er selvfølgelig meget vanskeligt at trække Grænsen, men jeg tror, at den Grænse, som er trukket her i Lovforslaget, er ganske rigtig.

Selv om man drager en stor Skare erhvervsdrivende ind under Loven, om hvem man ikke kan sige, at de direkte paafører Erhvervskommunen Udgifter, er der ingen Tvivl om, at hele den paagældende Arbejderstab, hvad enten det er Bankpersonale eller Personale paa Vekselerkontorer eller andre Kontorer, ikke er anderledes stillet, end at den i høj Grad maa ty til den Kommune, hvor den hører hjemme, for at nyde godt af de kommunale Fordele, som Købstæderne og Hovedstaden paa mangfoldige Omraader yder. Fra forskellige Sider, ogsaa fra den ærede Talers egen Side, er nævnt de forskellige Fordele, som de større Byer yder, maaske i større Grad end mindre Byer. Der er et Omraade, jeg gerne vil føje til, det er Hospitalsplejen, som der særlig i de større Byer er draget megen Omsorg for. Saa vidt mig bekendt har Kommunerne ikke trods al den Omskiften, der har fundet Sted med Hensyn til Prisniveauet og lignende, forøget Betalingen for den Sygepleje, som de yder Beboerne,